

Dosarul nr. 3ra-603/2022
2-19125829-01-3ra-08062022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: Ig. Barbacaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Urecheanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 18 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a ț ă :

La 17 iulie 2019, Iurie Urecheanu a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți, solicitând a recunoaște ilegală decizia emisă de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți de respingere a cererii privind recalcularea pensiei;

- a recunoaște ilegal actul administrativ – răspunsul nr. II-03/10-5991/U-1238/19 din 17 iunie 2019 la cererea prealabilă emis de Casa Națională de Asigurări Sociale;

- a obliga Casa Națională de Asigurări Sociale de a recalcula mărimea pensiei, cu stabilirea pensiei în cuantum de 75% din suma soldei, începând cu 22 iunie 2012;

- a obliga Casa Națională de Asigurări Sociale de a efectua achitarea diferenței pensiei recalculate în raport cu pensia primită pentru perioada anterioară, începând cu data de 22 iunie 2012.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în perioada 01 ianuarie 1993 – 22 iunie 2012 a activat în cadrul Poliției, iar în temeiul Ordinului Nr.274ef din 22 iunie 2012 a încetat contractul individual de muncă, însă cu dreptul de a primi pensie în baza anumitor categorii de funcționari publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

A menționat reclamantul că la eliberare din serviciu, i-a fost calculată vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei, care a constituit - 22 ani și 06 luni. Totodată a fost stabilită pensia în mărime de 53 % din suma soldei.

A afirmat reclamantul că, la calcularea vechimii în muncă, la eliberare din serviciu nu a fost luată în considerare perioada de activitate în izolator de detenție provizorie, or, potrivit pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994, „La calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri ai Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului National Anticorupție și a sistemului penitenciar, se acordă următoarele înlesniri: ... d) două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, în instituții penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran”.

Potrivit art. 18 lit. c) al Legii nr.1544 din 23 iunie 1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei în conformitate cu art.13 lit.a) militarilor care îndeplinesc serviciu prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, al cărui mod este prevăzut de Guvern, se ia în calcul timpul de îndeplinire a serviciului în condiții deosebite - în condiții avantajoase respective.

A menționat reclamantul că, conform certificatului nr. 173 din 25 aprilie 2018, eliberat de Inspectoratul de Poliție Bălți, dânsul a activat în cadrul izolatorului de detenție provizorie în perioada 21 mai 1996 – 16 iulie 2010.

Astfel, a susținut reclamantul că reieșind din activitatea desfășurată în cadrul izolatorului de detenție provizorie, care presupunea paza și escortarea persoanelor deținute, precum și cele condamnate, urma să beneficieze de unele avantaje și anume calcularea a unei luni de serviciu ca două luni vechime în muncă, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 și Legii nr. 1036 din 17 decembrie 1996.

A menționat reclamantul că, la 20 martie 2018, Ministerul Afacerilor Interne a emis Ordinul nr.96 cu privire la recunoașterea înlesnirilor două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pe perioada activității în cadrul subdiviziunilor de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoare de detenție provizorie.

A mai menționat reclamantul că, în consecință, Inspectoratul de Poliție Bălți i-a eliberat certificatul nr. 174 cu mențiunea: „potrivit informațiilor gestionate de către Ministerul Afacerilor Interne, vechimea în muncă a domnului Urecheanu Iurie, la 22 iunie 2012 a constituit 35 ani 07 luni și 25 zile”.

A invocat reclamantul că, Certificatul respectiv a fost elaborat în temeiul ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.96 din 20 martie 2018 „cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne” și a fost eliberat pentru a fi prezentat la Casa Națională de Asigurări Sociale.

Astfel, menționează reclamantul că la data de 02 aprilie 2019, a înaintat o cerere către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți, prin care a solicitat recalcularea pensiei conform noii vechimi în muncă, cu mărirea acesteia până la 75% din suma soldei, cu

achitarea diferenței pensiei începând cu 22 iunie 2012, iar potrivit avizului de recepție, cererea a fost recepționată la data de 03 aprilie 2019, însă, din partea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți nu a parvenit nici un răspuns la cererea respectivă.

A reiterat reclamantul că, potrivit art.64 alin.(2) din Codul administrativ - refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică și în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal. Conform normei menționate, neacordarea răspunsului la cererea înaintată către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți, se consideră drept respingere a acesteia.

Respectiv a menționat reclamantul că, la data de 18 mai 2019 a expedit în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale cerere prealabilă, prin care a solicitat recalcularea pensiei în dependență de vechimea în muncă majorată și achitarea diferenței pensiei recalculate în raport cu pensia primită pentru perioada anterioară, începând cu data de 22 iunie 2012.

Ca urmare, la data de 20 iunie 2019 a recepționat răspunsul emis de Casa Națională de Asigurări Sociale nr. II-03/10-5991/U - 1238/19 din 17 iunie 2019, prin care Casa Națională de Asigurări Sociale l-a informat că a expirat termenul de contestare a actului administrativ.

Astfel, a considerat reclamantul că, argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale nu corespunde cadrului legal existent, or, conform art.2 alin.(2) Legii nr.156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii - Dreptul la pensie este imprescriptibil.

În acest sens, reclamantul a relevat prevederile art.54 Legii nr. 1544 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne „Sumele pensiei neprimite la timp din vina organelor care au stabilit sau care plătesc pensia se plătesc pentru perioada precedentă fără limite în timp”.

Suplimentar reclamantul a menționat că aceeași regulă este consacrată și în art.35 Legii nr. 156 privind pensiile de asigurări sociale de stat, care prevede: (2) Pensia neplătită la timp din vina organului de asigurări sociale care stabilește sau plătește pensia se achită fără nici un fel de limite în termen.

Subsecvent, reclamantul a notat că în conformitate cu art. 14 din Convenția pentru interzicerea discriminării și art. 1 din Protocolul 1 referitor la protecția proprietății, Curtea Europeană a reținut că „noțiunea de bun înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are valoare economică, astfel încât dreptul la pensie și, evident, dreptul la salariu sunt asimilate dreptului de proprietate” (cauza Buchen versus Cehia). Din această perspectivă, apare ca fiind evident că pensia de serviciu, așa cum este în prezent reglementată și având cuantumul stabilit de lege, constituie un drept de proprietate în sensul Convenției și Protoalelor adiționale, iar reducerea prin recalculare a acestui drept ar echivala cu o expropriere.

Astfel, a considerat reclamantul că dat fiind faptul că prin Certificatul nr. 174 din 25 aprilie 2018 a fost recunoscut că de facto a avut o vechime în muncă de 35 ani 07 luni și 25 zile, la eliberare din serviciu și anume din data de 22 iunie 2012, respectiv avea dreptul să beneficieze de pensie în mărime de 75 % din suma soldei, și nu 53 %, a solicitat admiterea acțiunii în totalitate, anularea refuzului Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți de respingere a cererii privind recalcularea pensiei și a deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale exprimată prin răspunsul nr. II-03/10-5991/U-1238/19 din 17 iunie

2019 și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite o Decizie cu privire la recalcularea cuantumului pensiei stabilite lui Iurie Urecheanu, și achitarea diferenței pensiei începând cu data de 22 iunie 2012.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ depusă de Iurie Ungureanu, a fost admisă. A fost anulat refuzul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți de respingere a cererii privind recalcularea pensiei și Decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova exprimată prin răspunsul nr. II-03/10-5991/U-1238/19 din 17 iunie 2019. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale de a emite o Decizie cu privire la recalcularea cuantumului pensiei stabilite lui Iurie Urecheanu, în baza calculului vechimii în muncă confirmat prin Certificatul Inspectoratului de Poliție Bălți nr. 174 din 25 aprilie 2018, și achitarea diferenței pensiei începând cu data de 22 iunie 2012. (f.d.75, 82-85)

Dispozitivul hotărârii din 18 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale la 28 octombrie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei. (f.d.77)

La 02 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 18 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. (f.d.79-81)

La 03 decembrie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a expediat pentru notificare Casei Naționale de Asigurări Sociale copia hotărârii motivate a primei instanțe (f.d.86), care a fost recepționată de către apelantă la data de 08 decembrie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.87), iar la 23 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus motivarea apelului (f.d.93/95).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Casei Naționale de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 18 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale cu menținerea hotărârii din 18 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a pronunța această decizie instanța de apel a reținut că, obiectul material al prezentei acțiuni de contencios administrativ îl constituie de fapt cerința reclamantului în circumstanțele expuse de obligare a pârâtului să emită actul administrativ prin care să dispună reexaminarea dreptului la pensie în temeiul vechimii în muncă cu avantaje lui Urecheanu Iurie în temeiul Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, în conformitate cu prevederile legale.

La caz, instanța de apel a reținut că din momentul intrării în vigoare a prevederilor pct. 8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994, s-a instituit dreptul persoanelor care cad sub incidența normei nominalizate la calcularea vechimii în muncă cu înlesniri.

Făcând referire la prevederile art.12 pct.33-35 al Legii nr.416 din 18 decembrie 1990 cu privire la politie (în vigoare la momentul calculării vechimii în muncă inițiale a intimatului) în coraport cu circumstanțele pricinii care confirmă că intimatul a activat în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie al Secției Instituției Speciale a Comisariatului de Poliție mun. Bălți, activitate care cade sub incidența prevederilor pct. 8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994, instanța de apel a conchis că intimatul Iurie Ungureanu avea dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje încă la momentul eliberării sale din serviciu.

În acest context, instanța de apel a notat că la momentul eliberării din serviciu, intimatul eronat i s-a calculat vechimea în serviciu, or, intimatul avea dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, așa cum la momentul pensionării, erau în vigoare prevederile pct.8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994, cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului National Anticorupție, care îi conferă acest drept.

În acest sens, instanța de apel a notat că, Ordinul MAI nr.96 din 20 martie 2018 „Cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne”, a fost adoptat în scopul aplicării corecte a prevederilor Hotărârii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994.

Totodată, instanța de apel a remarcat că doar în urma adoptării ordinului respectiv, intimatul a cunoscut despre încălcarea dreptului său la momentul eliberării din serviciu și stabilirii pensiei pentru o vechime calculată fără avantaje.

În afară de aceasta, analizând prevederile art. 13 lit. a), art.14 lit. a) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993, în coraport cu circumstanțele pricinii, instanța de apel a conchis că în speță, intimatului din start i-a fost calculată pensia în mod eronat, pentru o vechime în muncă calculată fără avantaje, deși acesta beneficia de dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje încă la momentul stabilirii pensiei din data de 22 iunie 2012.

Colegiul specializat al instanței de apel a notat că conform dispozițiilor art. 54 al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993, suma pensiei calculată pentru pensionarii din rândurile militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri și pentru familiile acestora și nesolicitată la timp se plătește pentru perioada precedentă, însă cel mult pentru 3 ani premergători datei solicitării pensiei. Sumele pensiei neprimite la timp din vina organelor care au stabilit sau care plătesc pensia se plătesc pentru perioada precedentă fără limite în timp.

La acest capitol, instanța de apel a mai notat că prevederile art.51 alin.(1) al aceluiași act normativ care statuează că, în cazul apariției unor circumstanțe care implică modificarea mărimilor pensiilor stabilite pentru militarii în termen și familiile acestora,

recalcularea pensiilor se efectuează în termenele stabilite de Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat.

În acest context, instanța de apel a notat că, aceasta normă reprezintă o normă de trimitere la prevederile Legii nr.156/1998, care la art.35 reglementează plata retroactivă a pensiilor.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, prevederea respectivă, care prevedea plata retroactivă a pensiei pentru o perioadă limitată de tip, a constituit obiectul examinării la Curtea Constituțională, care prin hotărârea nr.19 din 19 iulie 2016, a subliniat că, potrivit art.10 alin.(3) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, dreptul la pensie este imprescriptibil (prg.61).

În acest context, instanța de apel a reținut că, în pricină, se atestă situația în care intimatului la momentul pensionării i-a fost calculate eronat vechimea în muncă, din motive imputabile angajatorului, iar drept urmare, eronat i-a fost stabilit cuantumul pensiei și până la moment, intimatul a primit pensia diminuată cu suma neachitată la timp din vina organului care la momentul pensionării deținea competența de calculare a vechimii în muncă și stabilire a pensiei.

În afară de aceasta, instanța de apel a constatat că, în speță, suma pensiei neprimite de intimat din motivul calculării eronate a vechimii în muncă, urmează a-i fi recalculată și achitată ultimului fără limită de timp, calculate în baza certificatului Inspectoratului de Poliție Bălți nr. 174 din 25 aprilie 2018. Or, intimatul nu a primit pensia cuvenită din vina organului care i-a stabilit-o, iar neachitarea acesteia în momentul depistării erorii, ar constitui o lipsire nejustificată a intimatului de valoarea patrimonială care i se cuvine în baza legii.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanța în mod just a dispus obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova să efectueze calcularea și achitarea diferenței pensiei recalculate conform vechimii în muncă stabilite prin Certificatul Inspectoratului de Poliție Bălți nr. 174 din 25 aprilie 2018, cu achitarea diferenței pensiei începând cu data de 22 iunie 2012.

Suplimentar, instanța de apel a notat că prima instanța corect a aplicat normele de drept care se referă speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea contestată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

La 08 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de recurs nemotivată, iar la 29 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice și la 04 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral acțiunea depusă de Iurie Urecheanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În susținerea cererii de recurs, Casa Națională de Asigurări Sociale făcând referire la pct.8 lit.d) din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor,

persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, a relevat că, instanța de apel urma să facă o delimitare între activitatea dintr-o subdiviziune a Inspectoratului de Poliție cum este Izolatorul de detenție provizorie, Batalionul de escortă și pază și o instituție penitenciară, asupra activității căreia se reflectă Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare, dar și Legea nr. 1036-XIII din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar, abrogate la data de 16 mai 2018, care garantează expres acordarea înlesnirilor respective.

Astfel, a indicat că două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu se acordă persoanelor care au activat în penitenciare de tip închis și nu provizoriu cum este indicat în ordinul emis de MAI.

În concluzie, a opinat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a aplicat eronat normele de drept material și prin urmare solicită admiterea cererii de recurs în sensul formulat, casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 aprilie 2022, în ședință publică. (f.d.112)

Totodată, din actele dosarului se atestă că dispozitivul deciziei din 06 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale prin intermediul poștei electronice la 11 aprilie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei. (f.d.124)

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2022, a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale prin intermediul oficiului poștal la 17 mai 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei. (f.d.131)

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat, cât și motivarea recursului în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 13 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat pentru notificare în adresa lui Iurie Ungureanu și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți, copia cererii de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.145). Însă,

până la examinarea recursului nu au făcut uz de dreptul procedural de a depune referințe referitor la argumentele recursului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca -Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru